

פתרון קונפליקטים/סתירות

מראת ידע 3.2023

ד"ר ברכה קליין תאיר

האם ניתן לגשר בין אנשים/מחנות הנמצאים בקונפליקטים (במיוחד בפוליטיקה הישראלית)?
מדוע ישנם קונפליקטים ו/או הסתרות כל כך קיצוניים בעת הזאת?

כדי לענות עלינו להבין מהו מקור הקונפליקט או ההסתרה.

המקור הוא אבולוציה; תהליכי שינוי צורה מחומר דחוס ונעלם לאור עוצמתי מעבר לצורה.

כל מערכת חיה היא מערכת אנרגיה, מהות, אור (ישות בעלת תבונה...ידע...תכלית) הנמצאת באבולוציה אינסופית כדי לאפשר לבריאה כולה להתפתח למחוזות נעלמים ולא ידועים. זה טבעה האוטופואטי - אוטונומי; היא כל יום מחדש בוחרת לברוא את עצמה החדש = לעבור שינוי צורה של הכוונה - האמונה - הרצון - המחשבה - המצפון - תאי הגוף מחומר דחוס לאור קריסטלי שקוף.

לאור חוק ההסתעפות 1:3:1, מערכת אוטופואטית יוצאת מהאחד שלה, משתלשלת ממנו ומתגלמת במדיום התואם את התוכנית לאבולוציה שלה. כלומר, היא יורדת למדיום הצפנה/הסתרה התואם את תדר תודעתה. המשמעות אם כן של בריאה עצמית היא שמערכת חיה מנסה כל יום מחדש לפתוח ארכיביה המוצפנים, לאסוף עוצמה לעוצמה ולטפס עד שהיא חוזרת לנקודת המוצא שלה האמיתית עוצמתית יותר. אז היא עוברת לאינסוף הבא.

האתגר הגדול בתהליך האבולוציוני הוא לעבור ממדיום הצורה אל המדיום שהוא מעבר לצורה, שהוא אור.

צורה תמיד טבועה במדיום של חומר. היא הפְּרָאָה של מציאות הענפים, מציאות עצי הדעת, מציאות של חור מנעול, עוצמה של 5% ארכיבים פתוחים: מציאות ההגדרה (גדרות), הזהות, התכונה, היכולת, התואר, המעמד, הגזע, הצבע, האמונה, הסיווג, התיג, האגו, האנוכיות, הרגש, האידיאולוגיה וכד'. כל הצורות בחייו נחשבות למזון שהאגו אוהב לאכול. מזון המעורר אצלו את השוואתיות, החיכוך, הבוטות, האלימות, לשון הרע, הצורך להיות נאהב או צודק, השיפוטיות, השנאה, הכעס, הקנאה, התחרותיות, השליטה ועוד. מכאן,

כל צורה לה אנחנו נותנים כוח הופכת להיות אדון פנימי שלנו וביחד אנחנו חיים עם 'אנשים' רבים בגוף אחד, עם הרגלים ואבולוציות שהשגנו בכל תקופה מאז זמני העבר ועד היום.

לפיכך, כדי לשנות צורה, כדי לברוא את עצמנו מחדש, עלינו לפתוח ארכיבים מוצפנים נוספים (עד 20% -25%), לטהר תכנים, לאסוף עוצמה לעוצמה ולטפס אבולוציונית. **שימו לב, העוצמה שתעביר אותנו ממיציאות האשלייה/מיציאות חור מנעול אל מיציאות האמת נבנית אך ורק מבעד לפתיחת ארכיבים מוצפנים!!! מפתחת בריי הפוטנציאל שלנו!!!**

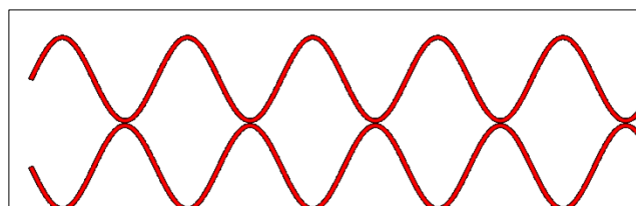
איך הפתיחה נעשית? מהו מפתח השרברבים?

בגלל מודעות מוגבלת, בגלל בורות, רובנו פותחים ארכיבים מוצפנים רק מבעד להתנסות כואבת (ייסורים). לכן, כדי לפתוח הצפנות אנחנו נכנסים לזירת קרבות, מלחמות, קונפליקטים, חיכוכים, מאבקים, כישלונות ששורטים ומקרצפים את שכבות ההגנה שלנו, את החומר הדחוס, מערטלים אותנו מהכוונות – אמונות – רצונות – מחשבות – מצפונים של חור מנעול (5%) שניהלו אותנו עד כה וחושפים את הפנים המרים שלנו; האלימות, השקר, השליטה, הפחדים, הספקות, חוסר הכבוד לאחר, הגניבות, לשון הרע ועוד. רק הכניסה לזירה אם כן פותחת עבורנו את ההצפנות שזרעי הידע שלהן כבר בשלים לצאת לאור, בשלים להיטהר, בשלים לשנות צורה, בשלים להתכלל לעוצמה הדוחפת אותנו במעלה הסולם האבולוציוני.

היום, לאור ההאצה האבולוציונית, פתיחת הארכיבים גם היא מואצת ולפיכך, ההתנגשויות הטקטוניות בין אנשים לבין עצמם, ביחסים בין אישיים, בין אנשים לאחרים, בין קבוצות לקבוצות, מתגברות ופותחות "בכוח" ארכיבים מוצפנים. בכך, הן מאפשרות לתכנים הקשים לעלות על פני השטח, להיטהר ולהתכלל לעוצמה גדולה יותר. אנחנו פשוט חיים במציאות בה השקט נמצא במצב של הכחדה. לאף אחד אין מנוחה.

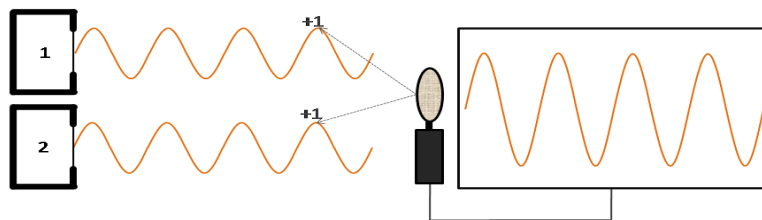
ההתנגשויות שהאנושות בכלל והחברה בישראל בפרט חווה כתוצאה מהצפת הקונפליקטים והסתירות, דומות להצטלבויות של גלים בעת של סערה הנקראות התאבכויות שליליות.

כאשר איננו יודעים לאיין ניגודים ולאחד הפכים וסתירות, נוצרת **התאבכות שלילית מחלישה והרסנית**. הפסגה של מיציאות אחת או של גל אחד, מתקבלת בתחתית של מיציאות/גל אחר (כיוון אמפליטודה - המשרעת שונה), ולכן הם מבטלים זה את זה. סכומם מתאפס. הלחימה מתחילה. מי צודק?

כאשר פסגות הגלים פונות לאותו כיוון, פעם כמוביל - מובל, ופעם כמובל - מוביל, **ההתאבכות הינה חיובית**: הפסגה העליונה מושכת מבעד להסכמתה לקבל ולהשפיע, והפסגה השנייה דוחפת מבעד להסכמתה לתת ולמלא. מתנהלים באחדות ההפכים (בדומה לזכר ונקבה...אש-אוויר, מים-אדמה). הם מקבלים או משחררים עודפי אנרגיה ובכך מאפשרים את המשך הבריאה והצמיחה שלנו (נכון הדבר לכל היחסים).

בואו לרגע ננסה להבין יותר לעומק התאבכות שלילית: קונפליקט הניזון מקיטוב בין אנשים/קבוצות מתחיל מהצורך האנושי הארצי המכאני – פונקציונלי להשוות, למדוד את עצמנו אל מול האחר, למצוא את האשם כדי לא לקחת אחריות. בשנים האחרונות מקבלת הנטייה הזאת חיזוק אדיר בשל התפתחויות טכנולוגיות כמו הפייסבוק, הטיקטוק, האינסטגרם ועוד. יותר ויותר ברשתות החברתיות נשמעות דעות קיצוניות שהופכות את האנשים ליותר קיצוניים. אנשים משחררים את מוחם – לשונם – הקולמוס שלהם בלי להבין את המשמעויות. העיקר להשתייך למחנה שחושב כמונו. כלומר, אנשים לרוב מתחברים למי שדומים להם, חושבים כמוהם, פועלים דומה, ואפילו קיצוניים מהם. אותם דווקא התקשורת מאדירה ברוב טיפשותה.

קיטוב הופך לרעיל ובעייתי כאשר הוא מונע על ידי שנאה ואכזבה (אתם בוגדים, אנרכיסטים, פאשיסטים וכד'). שנאה ואכזבה מובילות לחוסר הסכמה קיצונית גם אם התפיסות לא מדויקות ובכך, מונעות את האפשרות לנהל דיאלוג. אנשים שכועסים רוצים לתקן, אנשים שמפחדים רוצים להפחית את האיום, אבל אנשים ששונאים אומרים 'הצד השני הוא רע מטבעו, לא מוסרי מטבעו, הוא לעולם לא ישתנה'. לכן, כל הסיסמאות הנבובות כמו "אחים אנחנו", "יש לנו ארץ אחת", "בואו לדבר", אין להן אחיזה בפועל בפתרון הקיטוב/קונפליקט, כי השנאה והתיעוב האחד מהשני למשל היום בחברה הישראלית הוא דרמטי.

אחד הגורמים הנוספים להקצנה המובילה לקונפליקטים נוראיים הוא מידע כוזב. בעזרת שקרים, מניפולציות והגזמות מהנדסים תודעות של אנשים (לרוב אנשים שאין להם חשיבה ביקורתית והם רגילים להיסחף ברוח) ומרעילים את המרחב הציבורי.

שימו לב, מבחינה קוסמית המדיה היא בי"ס לאבולוציה. יחסים הם בי"ס לאבולוציה. הזירה היא בי"ס לאבולוציה. בתוך כאוס הקונפליקטים והעימותים ישנו חוק אולטימטיבי אחד לפיו קוסמוס בורר אנשים: מי עולה כיתה ומי נשאר או יורד כיתה. החוק הוא "כבוד ליצור האנוש – כבוד לאל" (ולא ההיפך כמו בתפיסה

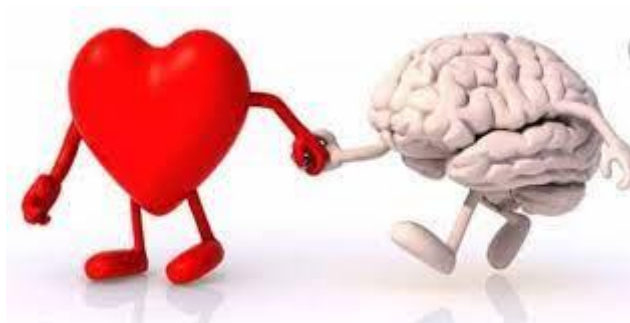

הדתית). כאשר לשון הרע משתוללת במלוא עוצמתה, כאשר תאי המוח הופכים לקפזונים, כאשר הגוף כולו מונע על ידי אנרגיה לוחטת, הגרזן הקוסמי מופעל והכאוס מתגבר.

יחד עם זאת חשוב שנבין; במדיום ארץ המוצפן יש תפקיד חשוב לקונפליקטים ולסתירות. הם מביאים לחיינו הרבה רגעים מכוננים אם אנחנו מבינים את המקור ומטפלים בשורש ולא בסימפטומים, כהרגלנו. הם באים לעורר את התודעות שלנו מהרדמת, מהפאנטיות, מהסיפוק, מהתקבעות בכללים דוגמטיים, מאחיזה באמת של חור מנעול. הם גורמים למוח שלנו להתעמל חזק יותר, ולדרבן את מהירות המחשבות שלנו. כל קונפליקט/הסתרה המוביל לחיכוך דרמטי וכואב תפקידו לפתוח ארכיב מוצפן ולהציג לראווה את האמת השונה של כל אחד מאיתנו, את הזהויות השונות, את האישיות השונה, את המחשבות השונות, את האמונות והרצונות השונים, את הצרכים והאינטרסים השונים, ולבדוק **עד כמה אנחנו מסוגלים להיות בקבלה ללא תנאי, לאיין את כל הצורות לאור (להתעלות מעבר לצורה) ולהתכלל עם האחר והשונה**. רק בתהליך הזה אנחנו מתפתחים ממוח מיקרו למוח מאקרו (בלי הצפנות).

הסתירות/קונפליקטים מכינים מדיום של חיפוש אחר מחשבת שורש, אחר אמת מוחלטת יותר, אחר הגורם, הסיבה לתוצאות הנחווות בכאב. עצם החיפוש יוצר גם מדיום של ברירה; האם אנחנו נותנים כוח לגישה המכאנית – פונקציונלית לחיים, לאגו, למוכר ולידוע, או שאנחנו מתעוררים ונותנים כוח לגישה האוטופואטית – טכנולוגית לחיים, למהות, לחדש ולמפתיע. כאשר אנחנו נותנים עדיפות לראשון, אנחנו מזמינים לחיינו העמקת הקונפליקטים והסתירות, לסבל ולמודעות מוגבלת.

כאשר אנחנו נותנים עדיפות לשני, אנחנו מבינים כי **לא ניתן לפתור קונפליקטים והסתרות באמצעות פשרה, ויתור, כניעה**. בדיוק כפי שאי אפשר לחבר אש ומים. רק בעזרת **איחוד מוח מבין עם לב יודע** ניתן לפתור קונפליקטים. כלומר, כל ידע המגיע למוח חייב לקבל את אישור הלב כדי שנוכל לפתור על באמת את הקונפליקט/סתירה. בלב שוכנות הכוונות האמיתיות והברורות שלנו. כאשר אין חיבור בין המוח ללב, אנחנו מקיימים פער בין מחשבה – רצון – הרגשה – מעשה. פער זה מכניס המון רעש לחיינו, מחליש אותנו וגם מפרק את הגוף (מחלות).

כלומר, הרעש בחיינו קיים 'בענפים' להם אנחנו נותנים כוח: במחשבות סימפטומטיות, בזהויות, בפרשנויות, בהבנה של חור מנעול, בעוד שהשקט קיים 'בשורש' כל הדברים, באמת המוחלטת והנצחית.

כדי להשיג שקט, אין הכתובת נמצאת בחוץ (אין לנו שליטה על דברים שהם חיצוניים לנו), אלא בתוכנו: עלינו להכניס את השכל לתוך הלב, ואת הלב לתוך השכל: להשיג את **בינת הלב**.

שקט פנימי אינו מצב פיזי סטטי אלא תנועה פנימית זורמת, עדינה, רכה, הרמונית שנעה, כמו האדוות בים, מהמרכז אל החוף ומהחוף אל מרכז הנביעה. כאשר אנחנו מחוברים למהות, למקור הנביעה שלנו, אנחנו אוחזים בשורש הדבר, בשלם המושלם, באור האינסופי (אמת, מחשבה, הבנה עמוקה). כאשר אנחנו מצליחים להשקיט את הפנימיות שלנו, החוץ אינו מפעיל אותנו יותר, במיוחד לא הרעש.

לפיכך, בשורש ישנו שקט אינסופי. אין בו תנועה מיותרת. לא צריך להשקיע מאמץ או להרעיש עולמות כדי להשיג דבר מה.

רק מתוך שקט פנימי ניתן להשיג שיווי משקל דינמי, החוק האולטימטיבי של הבריאה כולה. כלומר, רק מתוך שקט פנימי ניתן לאחד הפכים/סתירות ולאייץ ניגודים/קונפליקטים. לפיכך, בגישה זו אין צד מנצח ואין צד מפסיד, אלא יש מרחב הסכמה גדול. טובת המכלול עומדת בשיקול הדעת.

צדק צדק תרדוף בקש שלום ורודפו (דברים ט"ז).

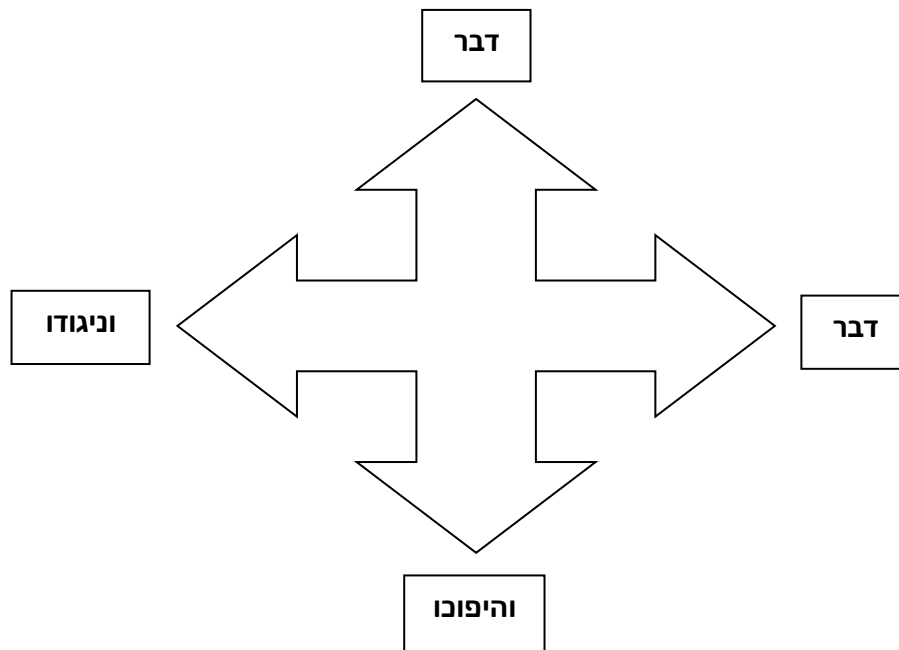
לשם כך עלינו לפתח את יכולת הלולייין = להיות בעל תודעה ניטרלית המצליח להלך על חוד התער בלי ליפול לאו...או.

הלולייין אינו מתאים את עצמו למציאות חיצונית לו, לא מגיב ל'הפרעות' המגיעות לפתחו (כל 'נערי המעלית'), לא נמשך אל תוך המערבולת שיוצרים קונפליקטים וסתירות, אלא:

- **מאיין ניגודים - קונפליקטים (קו אופקי):** גאון - טיפש, חי - מת, חד - כהה, טוב - רע, שמאל - ימין, אש - מים, חלש - חזק וכד'. בפתרון קונפליקטים הוא אינו בוחר צד, אינו פוסל, אינו עושה ויתורים, אינו מתעדף, כי אי אפשר לחבר ניגודים כמו למשל בין 'גאון' ל'טיפש', או בין מים לאש. לכן, הוא שומר את עצמו על חוד התער = על ניטרליות; מעבן/מסיר תוכן/צורה/הגדרה/סיווג שהוא זה המביא לשיפוטיות וממנה לקונפליקט. כלולין על חוד התער לכן הוא תמיד רואה הכל כאור, כפוטנציאל המאפשר ליצור את החדש (כאילו שומרים את האור על עדשת העין ולא נותנים לו להיכנס למנגנון החשיבה שתפקידו לתרגם את האור למחשבה שלעיתים קרובות מערערת את שיווי המשקל). כלומר, הוא מחבק באהבה את כל אשר קיים - קורה בלי לשפוט, ומנסה לחבר ביניהם בעזרת גורם שלישי ניטרלי כמו אור, כמו מהות, המאפשר ליצור משהו חדש גבוה יותר (אור/אוויר מחבר בין מים/צליל לאש. סיר מחבר בין מים לאש).
- **מאחד הפכים - סתירות (קו אנכי):** שמיים - ארץ, יום - לילה, שחור - לבן, זהות - מהות, תזה - אנטייתזה, שלום - מלחמה וכד'. סתירה תמיד נמצאת על רצף כלשהו שביחד יוצרים שלם. למשל יום ולילה הופכים ליממה, שמיים וארץ הופכים למכלול וכד'. לפיכך הלולין בבוא לאחד הפכים אוחז בעצם בשני קצות "המקל" כשלם (הוא מבין כי הכל נובע מהאחד). כדי להצליח לעשות זאת, הוא כל הזמן מתערטל מכל המלבושים כדי להשיג הבנה עמוקה, את הטבע האמיתי של הדברים, את השורש.

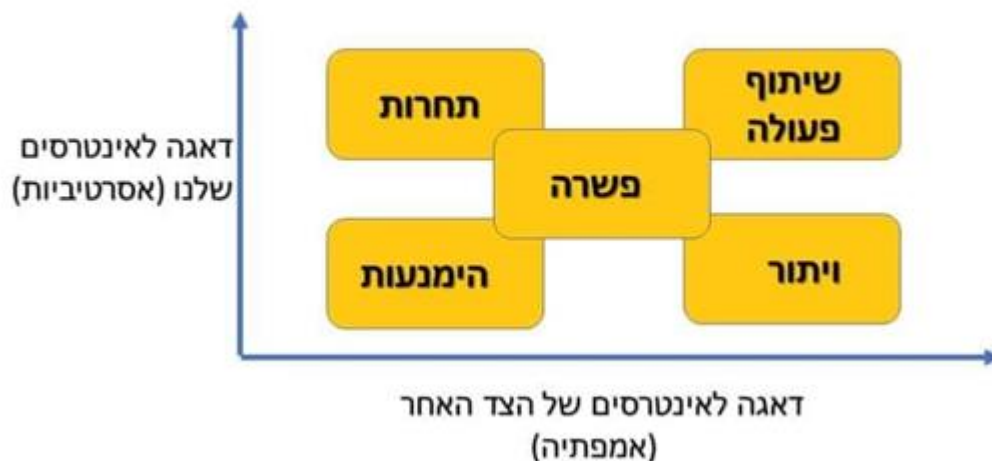

במילים אחרות, הלוליווין לא מייתר ולא מחסיר. הוא לא בוחר צד, לא פוסל, לא מתעדף, אלא שומר על האמצע – נקודת מוקד מהות – נקודת אור אינסופי - בעזרת תודעה ניטרלית, כי אחרת ייפול לאחד הצדדים. הוא לא פועל על פי חוקים ארציים, אלא על פי חוקים ותקנות אוניברסליים/מצפון אוניברסלי/אמת אוניברסלית. הוא לא מנסה להשיג פשרה, ויתור, בניעה, אלא לייצר משהו חדש.

רק אז יכול הוא לראות כל אדם וכל מצב as such = פוטנציאל אינסופי. מצליח להתעלות מעל כל משוכה. במילים אחרות; מצליח להיות Meta Universes - תמיד רלוונטי במציאות משתנה. מחבר נכון את חוטי החיים ומביא טוב.

כדי להיות לוליווין הנמצא בהתהוות תמידית בין דבר וניגודו (קונפליקט), בין דבר והיפוכו (סתירה), התהוות המקדמת אותו אל עבר שורש גבוה ומהותי יותר, תהליך החשיבה שלו נע מהגבוה לנמוך, מהשורש העליון לענפים, מהמוח ללב ומהלב לאברים (הבחירה 'בעץ החיים'). "גבוה מעל גבוה שומר וגבוהים עליהם" (קהלת ה', ז). הגבוה המרוכז ביותר הוא גם הגורם לכל החוויות הטובות והמייסרות כאחד, הוא גם המרפא, המתקן, המכליל, המאחד. בעוד שהתהליכים המכאניים – פונקציונליים המוכרים (הבחירה 'בעץ הדעת') מטפלים בפתרון קונפליקטים וסתירות באחת מ-5 הדרכים הבאות, מלמטה למעלה (you fake it till you make it).

סגנונות שונים בניהול קונפליקטים

מה לדעתכם אפקטיבי יותר?

רח' הנמל 42/94, חיפה | 052-2998548 | 074-7363970
habaitcm@gmail.com | www.dr-bracha.co.il

בל נשבח; התחרות האמיתית בחיים היא כנגד עצמנו. החוץ הוא רק טריגר. השאלה הרלוונטית והלא פשוטה כעת: האם אנחנו חיים ופועלים כעת עבור עצמנו או עבור האנושות?

אלה שחיים עבור האנושות יתקבלו לנתיב אור הזהב - שער היציאה הסופי של התוכנית הרוחנית אל עבר הכוללות האדוניתית. כלומר, אנחנו יוצאים מהשלם האטומי בו סיימנו לחשוף את הפוטנציאל הרוחני וכעת מוכנים לשלם האדונית - יצור אנוש עילאי ואמיתי (אנוש-על).

לשם כך, עלינו למהר עם תהליך ההתערטלות, קירצוף האגו, שחרור אחיזה בקיום מכאני - פונקציונלי, ולהגיע לאינות בתוך הכוליות. אז נהיה נעדרי צורה והיסטוריה ונהיה ראויים לכוללות האדוניתית: ללא חיבור לשום מנגנון השפעות.

מכאן, ניתן למזער משברים וזמנים סוערים הודות לאבולוציה של התודעה, המחשבה, הרצון, העשייה. החיכוך רק גורם להיתוך ולאחדות פנימית.

בואו - בואו - בואו

מחזור חדש נוסף של הקורס העוצמתי והייחודי "להיות מאסטר אוטופואטי" בימי שני החל מ-20/3/2023 – בזום - <https://bit.ly/3LloLD7>. 10 מפגשים.

074-7363970 | 052-2998548 | חיפה ,42/94
habaitcm@gmail.com | www.dr-bracha.co.il

